

Amerika op één

Als een tierelier

Amerikaanse vlaggen, kleurrijke hoedjes en flink wat hotdogs. RTL Nieuws-correspondent Max Westerman verslaat een verkiezingsbijeenkomst van president Bill Clinton in 1996. Middenin de menigte strekt Clinton zijn twee armen uit. Hij ontspant zijn handen, laat ze losjes wapperen en beweegt ze langzaam van links naar rechts over de mensenmassa. Als je per dag honderden, zo niet duizenden mensen een handje moet schudden is dit een wel heel effectieve manier.

Westerman demonstreert hoe eenvoudig het is om de kandidaat even aan te raken. Om hem te voelen. Een hand te geven. Hij mengt zich in de menigte, beweegt zijn hand richting de losse handjes van de president en geeft hem een hand. En nog een keer. En nog een keer. En nog een keer. Fascinerend vond ik het, als klein ventje naar de televisie kijkend. Clinton geniet er duidelijk van om mensen aan te raken. Misschien iets te veel, zo zou later blijken.

Clinton is de president van mijn jeugd. Zijn presidentschap heeft mijn beeld van de Verenigde Staten beïnvloed. Ik zag het land als machtig. Rijk. Optimistisch. Een land dat leiderschap uitstraalt. Dat beeld klopte destijds aardig – eind jaren negentig zijn de VS wellicht